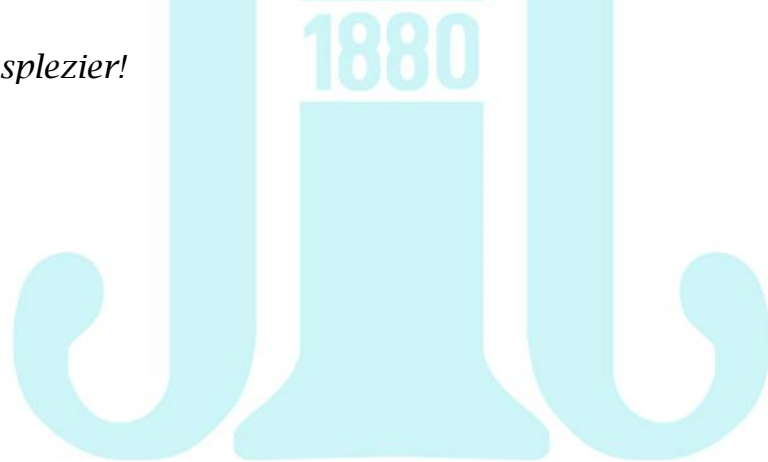

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

NARRENTORNOOI

toneelstuk voor kinderen van 5 tot 12 jaar

1880
door

Fons Cras & Elly Coeck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.2711

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *NARRENTORNOOI* op te voeren moet de naam van auteur *FONS CRAS & ELLY COECK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/064
ISBN- 978- 90-385-07484

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Fons Cras & Elly Coeck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames-5 heren)

FREIJA : pittige jonge vrouw uit Philipstan

NICK : vinnige jongen ca. 12 jaar

KAATJE : guitig meisje ca. 12 jaar, zus van Nick

LORRE : Koning van Lorretanië, humorvol en menselijk

SECRETARIS : druk, nerveus man, houdt zich strak aan regels

CHARLOTTE : moderne jonge prinses, onsportief, vlug bang

LISELOTTE : moderne jonge prinses, even onsportief, iets stouter

JESPER : maffe huisdokter met eigenaardige methodes

JASPER : prettig gestoorde tweelingbroer van Jesper

DECOR

Modern kabinet van koning met bureau en computer, bureaustoel, hoekje met twee zetels en salontafeltje, op laag tafeltje, tv-toestel.

VOORSPEL

Nar – Freija – Kaatje – Nick

(Voordoek gesloten. Op voorpodium cour voor dubbele wegwijzer: richting podium wijst naar Lorretania, richting zaal wijst Philipstan. Freija komt via zaaldeur naar voor, puffend en hijgend. Heeft opvallende narrenmuts op hoofd, draagt een grote zak.)

FREIJA : Oef!... Pfft!... Wat wordt het warm, zeg! Ik zou best even willen rusten. *(bemerkt wegwijzer)* Ha, eindelijk!... *(leest)* Lorretania! Ik ben er bijna, zo te zien. *(Komt boven op podium. Ziet kinderen in de zaal.)* Hé, hier is nog volk. Bon Giorno!... Bonjour!... Buenos días!... Allez, dag dan ! Zijn jullie ook aan het uitrusten ? Ja?... Komen jullie van ver?... *(speelt in op reacties)* Zijn jullie dan niet moe? Neen?... Ik wel hoor! Ik kom van daar. *(wijst naar wegwijzer)* Phi-lip-stan. Van het hof van koning Fabiol. Daar was ik nar. *(buigt)* Maar dat hebben jullie natuurlijk al gezien aan mijn muts. Een echte Philipstaanse narrenmuts. Mooi hè?... Heu... En nu ben ik op weg naar Lorretanië. Ik heb de hele weg naar hier flink gestapt. Mag ik hier bij jullie even uitrusten?... Ja?... Dankjewel hoor! *(Zet zak neer, zit, muts af.)* Dat doet deugd, zeg!... Oh, mijn voeten!... Om van mijn eksterogen nog te zwijgen. Zeg, hebben jullie ook eksterogen?... Neen? Gelukzakken! Dat doet pijn hoor. Eksterogen, die steken hè, als... als euh... als stekelvarkens. Allez, dat denk ik toch.

(Lawaai in gang. Nar zet vlug narrenmuts weer op, springt recht. Twee kibbelende kinderen door gangdeur in zaal.)

KAATJE : Pfoe! Dat doe jij toch niet!

NICK : Nee? Je zal es zien. Wacht maar!

KAATJE : En daarbij. Het mag niet van pappa.

NICK : Ach, bang kieken. Toktoktoktok!...

(Ze zijn vooraan gekomen.)

FREIJA : Hallo!... Dààg!

(Kinderen bemerken haar nog niet.)

KAATJE : Je bent zelf een kieken. Een kieken zonder kop. En aan het spit gebakken.

NICK : En jij... jij bent... Jij bent een pannenkoek.

FREIJA : Hallo-oo!... Roepen jullie es mee, kinderen? *(met zaal)* Hallo!... Hallo-oo!

KAATJE : Ho!... Daar is iemand.

NICK : Een half gebakken pannenkoek ben jij.

KAATJE : Zwijg nu es, pannenkoek!... Kijk daar!...

NICK : *(Bekijkt verbaasd naar nar met muts)* Hé, wat een gekke madam. *(Kaatje port hem in de ribben.)* En hier nog een hoop... kinderen. Wat doen die allemaal bij de grens? Landverhuizers zeker? Daag!

KAATJE : Wij hadden jullie niet gezien.

FREIJA : Nee, zoveel is duidelijk. Jullie hadden het veel te druk met kibbelen.

NICK : Kibbelen?

KAATJE : Wij?... Allez, wij maken nooit ruzie.

NICK : Nee hoor! Wij discussiëren. Dat is wat sjieker.

KAATJE : 't Is echt waar. Wij verdedigen ons standpunt altijd vurig. Da's alles.

FREIJA : Ooo, excuseer! Dat had ik niet begrepen. *(Steekt hand uit naar Nick, drukt ze even.)* Ik ben Freija, alias Freijàn, *(met zwierig gebaar)* nar van koning Fabiol uit Philipstan.

NICK : *(imiteert onhandig, struikelend.)* Nick, onderdaan van koning Lorre uit Lorretanië. Aangenaam!

KAATJE : *(drukt hand)* Dag, Freija, ik ben Kaat.

NICK : Ja, per ongeluk met een –a teveel. Eigenlijk moest ze kat heten.

FREIJA : Heb ik al gemerkt, ja.

KAATJE : En zijn naam is Niks. Maar ze hebben de –s vergeten.

(Nick steekt zijn tong uit.)

FREIJA : En jullie zijn duidelijk zus en broer.

NICK : Duidelijk?

FREIJA : Ja, zoals jullie voortdurend ruzie maken, euh... neem me niet kwalijk... discussiëren als kat en hond.

KAATJE : Haha! Vermits ik de kat ben, ben jij een hond, broertje. Een klein, mollig poedeltje met allemaal schattige krulletjes. Wafwaf, waf waf!

NICK : Heel geestig hoor, katje. Jij bent de grappigste nar van de familie.

KAATJE : Zeg, wacht es!... Nar?!... Zei jij daarnet niet dat jij ‘nar’ bent?

FREIJA : Klopt! *(narrenbuiging)* Nar Freijan! Ook heel geestig. Maar dan van beroep.

NICK : Hewel, ik dacht dat narren altijd mannetjes waren. Zo van die kleine... euh... kleine...

KAATJE : Dwergjes, zoals jij, mijn lief klein broertje!

FREIJA : Dwergen, juist! Je hebt gelijk. Maar wel mannelijke dwergen. En dat was mijn ondergang. Daarom ben ik eruit gegooid, snap je?

KAATJE : Snappen? Nee! Ik begrijp er niks van. Jij, niks?

(Nick staat heel dom naar Freija te gapen.)

... Nick?! Snap jij dat?

NICK : Snappen? Geen sikkepit. Zij spreekt in raadsels. Geef es wat uitleg, narretje.

KAATJE : Ja, je ziet er bedroefd uit. Wat heb je meegemaakt? Vertel op! Wij zijn één luisterend oor.

NICK : Jij vooral, één grote flapoor.

KAATJE : Ach, let niet op hem! Hij zet altijd een grote mond op. Maar zo 'n hartje.

(wijst: klein) Wat zeg ik? Zo! *(wijst: heel klein)*

FREIJA : Kom, kom! Maak nu niet weer ruzie. Hier, neem een lolly! *(Haalt twee lollies uit zak, overhandigt ze.)*

KAATJE : Dank je!... Jij komt dus uit Philipstan.

NICK : En je bent eruit gegooid, zei je?

KAATJE : Zwijg nu es!

FREIJA : Ik ben Philipstaanse.

NICK : En je bent echt nar? Je houdt ons toch niet voor de gek?

KAATJE : Dat zie je toch aan haar muts, knuppel.

FREIJA : Erewoord! Ik wàs nar. En een goeie nar. Een grappige. Ik had er altijd van gedroomd. En toen ik twaalf was, stierf de hofnar en zocht de koning een nieuwe. Ik waagde dus mijn kans in het narrentornooi.

KAATJE : Wat is dat, een ‘tornooi’?

NICK : Daar gaat onze vraagstaart. Onze Kaat is niet van de slimste, hoor Freija.

KAATJE : Maar ik hang niet aan het staartje van de klas zoals jij.

NICK : Ho, omdat ik niet... allez, omdat ik niet graag hard werk.

KAATJE : Zozo, meneer de bolleboos is alleen maar wat lui. Leg jij me dan es uit wat een tornooi is! Als het niet te vermoeiend is.

NICK : Een tornooi?!... He... makkelijk euh... zo een euh... Allez, het ligt op het tipje van mijn tong.

KAATJE : Ach, ja, nu je het zegt! Ik zie het liggen. Pas op dat je 't niet inslikt, leugenaar.

FREIJA : Miauw miauw!... Woef woef!... Als jullie de ‘discussie’ willen stoppen, dan zal ik het uitleggen.

KAATJE : Doe maar, Freija! Vanaf nu heb jij alleen het woord.

FREIJA : Wel, een tornooi is een soort wedstrijd! Iedereen die wil, kan inschrijven. En elke kandidaat moet voor een jury tonen wat hij kan.

NICK : Ah ja! Zoiets als een auditie voor een musical of een film.

FREIJA : Precies!

NICK : Dus jij deed mee en je won? Maar je was toch een meisje.

KAATJE : Nick, hou je mond! Laat Freija vertellen!

(Nick reageert beledigd.)

FREIJA : Wel, Nick, daar lag het probleem. Ik was een meisje. En dus stelde ik mezelf voor als nar Freijan.

NICK : Freijan?!... Deed je alsof je een jongen was?! Die koning van jullie moet blind geweest zijn. Zo een... (*suggereert borsten en bibs, bewonderend*) Wauw!...

KAATJE : Ach, jij domoor! Toen ze twaalf jaar was, zag je dat toch nog niet.

NICK : Nee, da's waar ook. Als ik jou bekijk...

KAATJE : Pffft!... Ons jongetje zal ook es wat zeggen. Jouw...

NICK : Kat, durf niet!

KAATJE : Ach, Nickske, lik maar aan je lolly!

FREIJA : Op je twaalfde zie je er inderdaad als een kind uit. Ik heb het zelfs nog jaren verborgen kunnen houden. Maar toen ik plots hard ging groeien enne... (*beetje verlegen*) ... veranderen, toen gingen de mensen aan het hof mij beter bekijken en werd er gefluisterd.

KAATJE : En de koning? Wat deed hij?

FREIJA : De koning vond mij zo leuk dat hij het niet wou weten.

KAATJE : Hij wou je dus niet kwijt.

FREIJA : Eerst niet. Tot de ministers hem onder druk hebben gezet.

NICK : Tja, dat doen ministers wel es. Ook bij ons.

KAATJE : Dus heeft hij je moeten ontslaan? Tegen zijn zin? Wat jammer! Voor jou en voor hem.

FREIJA : Het werd nog erger! De ministers stookten ook het volk tegen mij op. Daarom werd ik weggejaagd. Als een bedrieger! Stel je voor!

NICK : Maar dat was je wel een beetje, hè Freijan? Een meisje dat voor jongen speelt. Eigenlijk heb je de mensen jaren gefopt.

FREIJA : Je hebt gelijk. Ik schaam me wel een beetje. Maar ik deed het zo graag. Grappen maken was mijn leven.

KAATJE : (*medelijdend*) En nu heb je niks meer?

FREIJA : Neen! Alleen mijn narrenmuts en een appel.

NICK : En lekkere lollies!

FREIJA : (*droef in zichzelf gekeerd*) Wat zei je?... Oh juist, ja. Neem er nog maar één!

(*Nick grabbelt in de zak.*)

KAATJE : Ben jij niet beschaamd, zeg?

NICK : Hè...!

KAATJE : Jij dikke egoïst! Freija heeft ocharme bijna niks meer. En jij pikt haar laatste snoepjes in.

NICK : Pikken?... Pardon, juffrouw ! Ik zei alleen maar dat ze lekker zijn.

FREIJA : Ik hoef ze niet, Kaatje, ik heb geen zin. Nick, geef je zus er ook nog ééntje!

NICK : *(Duikt weer in de zak.) Hé, wat is dit? (Haalt een tweede, nog mooiere narrenmuts te voorschijn.)*

FREIJA : Voorzichtig! Dat is mijn feestmuts. Ik gebruik ze voor speciale gelegenheden.

KAATJE : Ooo, zoiets als een zondagse jurk. *(Raakt muts voorzichtig aan)* Keikoel, zeg!... Mag ik es?... *(Freija knikt. Kaatje zet muts op.)* Dat zou ik ook willen, zie. Een nar zijn.

NICK : Jij? Laat me niet lachen!

KAATJE : Juist, ja! Lachen! De mensen laten lachen. Dat wil ik. Heel de dag gek doen.

NICK : Gek zijn, zal je bedoelen.

KAATJE : Altijd tussen lachende gezichten. Overal in een vrolijke sfeer werken.

FREIJA : Een vrolijk beroep was het wel hoor. Zeker weten!

KAATJE : We moeten jou aan een nieuwe job helpen. Een plezierige job!

NICK : Een plezierige job? In ons apenland? *(spottend)* Apenverzorger misschien? In de zoo!

KAATJE : Een goed idee! Dan kan Freija met jou beginnen.

FREIJA : Ach, ik vind wel werk. En een dak boven mijn hoofd om te slapen. Ergens moet er toch iemand zijn die een nar kan gebruiken.

NICK : Een nar... in Lorretanië? *(Krabt zich in de haren.)*

KAATJE : Een nar misschien niet direct. Maar... ik heb een idee.

NICK : Jij?!... Dat is dan ook de eerste keer.

KAATJE : Kom, pak je spullen bijeen! We gaan naar mijn vader.

NICK : Hèèè?

FREIJA : Je vader? Kan hij mij helpen, denk je?

NICK : Een nar voor pappa?.. Wil je hem een...?

KAATJE : Je zal wel zien. Schiet op!... Kom nu!

(Samen af via zaal, hoorbaar napratend.)

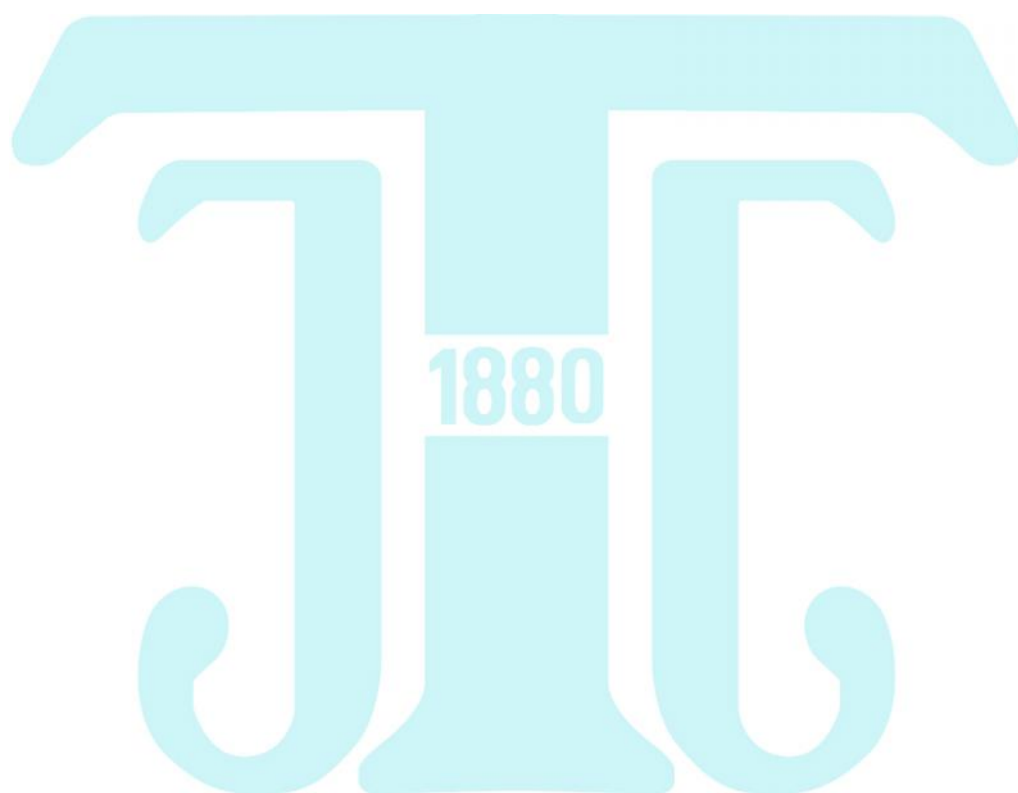
NICK : Je bent gek, zus. Wat zal vader... Hij krijgt vast een appelflauwte.

KAATJE : Zeur niet zo. Hop!

FREIJA : Is dat wel een goed idee?

KAATJE : Zullen we dadelijk weten.

BLACK OUT

E E R S T E B E D R I J F

1e Tafereel

Koning Lorre – Secretaris – Freija

(Koning Lorre zit achter zijn bureau. Secretaris komt binnen.)

SECRETARIS : *(opgewonden op)* Majesteit, majesteit!... Weet je wel...

LORRE : Secretaris, sinds wanneer klopt je niet meer voor je binnenkomt?

SECRETARIS : Kloppen?... Ooo! Neem me niet kwalijk, Sire! *(Gaat weer buiten, klopt luid, haastig weer op.)*

LORRE : Binnen!...

SECRETARIS : Ooo! *(wil weer buiten)*

LORRE : 't Is al goed, secretaris. Zeg me nu es: Is er ergens brand?

SECRETARIS : Brand?!... Niet dat ik weet, weet je wel.

LORRE : Waarom dan zo opgewonden?

SECRETARIS : Het meisje dat mijn kinderen aan de grens gevonden hebben, weet je wel...

LORRE : Wat is er met dat meisje?

SECRETARIS : Zij staat bij de deur, majesteit.

LORRE : En dan, secretaris? Wat zou dat?

SECRETARIS : Mag ik haar binnenlaten, majesteit?

LORRE : Maar secretaris, een hond laat men nog niet voor de deur staan. Laat binnen!

SECRETARIS : *(bij deur)* Komt u maar... heu... weet je wel!

(Freija binnen met muts op, groet op narrenwijze.)

LORRE : *(vriendelijk, nieuwsgierig)* Zo!... Jij bent die wonderbare ontdekking van Kaatje.

FREIJA : *(groots)* Jawel, Sire! Freijan om u te dienen. *(stopt verschrikt)* Excuseer: Freija.

SECRETARIS : *(verschrikt tussen tanden)* Muts!... Muts!... *(Hij doet teken: muts af. Freija zet ze haastig af en op het hoofd van de secretaris.)* Nee nee, ik bedoel ... *(Zet haastig muts van zijn hoofd.)*

FREIJA : Oo! Ik dacht dat u de muts wilde. Okee! *(Neemt ze weer aan.)*

LORRE : En je zoekt werk, hoor ik.

FREIJA : Werk? 't Is te zeggen. Plezier maken, majesteit! Gek doen om u en uw onderdanen aan het lachen te brengen. Als nar! Want dat ben ik, ziet u. *(Muts weer op, maakt komisch narrengebaren.)*

LORRE : Had ik al door, ja.

SECRETARIS : Als... *(bootst komisch narrengebaar na.)* ... nar? Ik geloof niet dat onze koning een nar... weet je wel... *(trekt muts van Freija's hoofd)*

LORRE : En waarom niet, secretaris?

SECRETARIS : Majesteit, denkt u toch na! Een nar aan uw hof. Aan het hof van koning Lorre. We zijn hier niet meer in de middeleeuwen.

FREIJA : *(beledigd)* In Philipstan ook niet, meneer de secretaris.

SECRETARIS : In jouw land is de tijd stil blijven staan.

FREIJA : *(verontwaardigd)* Ooh!...

SECRETARIS : Wij leven hier in de ééentwintigste eeuw, in een modern land, weet je wel.

LORRE : Juist! Zo modern dat we niet meer kunnen lachen, Freija. Alleen maar: *(futloos klinkend, traag)* ha... ha... ha! Misschien kan een nar onze duizend kwaaltjes verhelpen.

FREIJA : *(verschrikt)* Duizend?

LORRE : Enfin, in Euro uitgedrukt vijftwintig. Om nog te zwijgen van al onze stresstoestanden.

FREIJA : O, maar uw stress wegnemen, dat kan ik hoor, Sire. Daar kan u op rekenen. Zelfs in Euro! *(lacht uitbundig)*

LORRE : Hoor je dat, secretaris? Dat noem ik humor. Nar Freija komt bij ons in dienst.

SECRETARIS : Maar majesteit koning Lorre, dat kan u niet menen. Lorretanië maakt zich belachelijk met een nar aan het hof. En daarbij, u neemt toch niet zomaar een vreemde luis... euh... ling in huis, weet je wel.

LORRE : Heeft u iets tegen vreemdelingen, meneer de secretaris?

SECRETARIS : Neenee, natuurlijk niet, Sire. Helemaal niet! Tenminste niet al ze te gast zijn, weet je wel. Maar wie hier wil werken, moet een verblijfsvergunning hebben.

FREIJA : (*verschrikt*) Ver ver... verblijfsver...? Ik vrees dat ik u niet vergrijp... ik bedoel... begrijp.

SECRETARIS : In elk modern land dat zichzelf respecteert moet je een verblijfsvergunning hebben, weet je wel. Anders kom je er niet in.

FREIJA : Maar ik ben erin, meneer.

LORRE : (*geamuseerd*) Haha! Wat zeg je nu, secretaris?

SECRETARIS : Oh, juist... (*denkt koortsachtig na*) Dan moet je het land weer uit. Onmiddellijk!

FREIJA : En waarom, als ik vragen mag, meneer de secretaris?

SECRETARIS : Je bent een illegaal, weet je wel. Illegaal naar binnen gesmokkeld. Jaja! Zo is het.

FREIJA : Ja? En dat door uw eigen kinderen! Misschien moet u hen in de gevangenis gooien voor zo 'n misdaad.

SECRETARIS : Mijn kinderen zijn naïef en impulsief, weet je wel. Het was een euh... een burger-fout.

LORRE : Burgerfout of burgerlijke ongehoorzaamheid misschien? Foei, secretaris! U heeft ze vast slecht opgevoed. Maar waar haalt u al die 'regels'? Wie beslist dat allemaal?

SECRETARIS : U, majesteit. Uw ministers hebben dat allemaal bij wet geregeld, weet je wel. En u heeft er de koninklijke handtekening onder geplaatst.

FREIJA : (*kwaad tot secretaris*) Ministers?... Het is hier al even erg als in het land waar ik vandaan kom. Wel, als het zo zit, saluut en de kost! Je mag je ministers houden. En je koninklijke handtekening ook! (*Zet kwaad narrenmuts op.*) Ik zal wel ergens anders werk zoeken, ergens waar ik welkom ben, 'weet je wel'.

SECRETARIS : Wawa... wat een... bruta...

FREIJA : (*wil weg, draait zich om*) Bedankt voor de 'gastvrijheid'!

SECRETARIS : ...liteit! (*Hapt naar adem van verontwaardiging.*)

LORRE : Ogenblikje, nar!... (*Freija komt aarzelend terug.*) Jij hebt wel pit, moet ik zeggen. Secretaris, zo 'n vurig vrouwtje kunnen we hier in huis best gebruiken, al was het maar om mijn kinderen in te tomen.

SECRETARIS : Maar Majesteit!

LORRE : Misschien kan zij... asiel aanvragen bij die ministers van mij.

SECRETARIS : Dat, dat... dat kan zomaar niet. Dan moet zij bewijzen dat ze een politieke vluchteling is, weet je wel.

FREIJA : Politieke vluchteling? Nee zeker! De 'politieke' ministers van Philistan hebben mij eruit gegooid. Verbannen!

LORRE : Voilà, politiek vluchteling, secretaris! Dat is dik voor mekaar. Zonder enige twijfel! Punt, andere lijn.

SECRETARIS : Maar haar dossier moet door de ministers behandeld worden. Dat duurt maanden, weet je wel.

FREIJA : Amai, hier wordt ook hard gewerkt op het ministerie.

LORRE : (*tot secretaris*) Zei je maanden?!... Dat is prachtig! Dan kan ze hier rustig blijven. (*tot Freija*) Geen problemen meer, narretje!

SECRETARIS : (*de wanhoop nabij*) Dat kan ze niet. Niet in uw paleis. Onder uw koninklijk dak, weet je wel! Het dak van koning Lorre. O majesteit! Uw ministers zullen zeker en vast...!

LORRE : (*beetje geërgerd*) Laat mijn ministers het land maar regeren. Ik alleen beslis wie onder het koninklijk dak van koning Lorre te gast is. Juffrouw Freija blijft hier. Tenminste, als zij dat wil. (*tot Freija*) Wat denk je? (*Freija knikt dankbaar*) Dat is dan geregeld. Secretaris, roep onze snijbonen hier. Onmiddellijk!

SECRETARIS : Snijbonen?!... Ik ben bang dat ik zijne majesteit niet begrijp.

LORRE : De prinsessen, secretaris. De prinsessen, mijn dochtertjes !

SECRETARIS : Oh juist, uw snijbo... uw prins... heu uw dochtertjes. Maar ik ben bang dat zij nog in bed liggen, majesteit.

LORRE : Dan haal je ze er eigenhandig uit, secretaris. Ik wil ze dringend voorstellen.

FREIJA : Met permissie, Sire! Als de kindjes nog slapen...

SECRETARIS : Kindjes?!...

LORRE : Zie ik je nog, secretaris?

SECRETARIS : Ik vlieg al, majesteit. (*Klaaglijk, nog verstaanbaar bij het buitengaan.*)
Oeioeioei, wat gaan de ministers hiervan zeggen?... Zij zullen hier niet mee kunnen lachen. Ze zullen hem afzetten... buiten gooien...

2° Tafereel

Koning Lorre – Freija – Charlotte – Liselotte – Secretaris.

LORRE : Zo, narretje!... (*bekijkt Freija vriendelijk.*) Wat kan jij nog, naast gek doen en mensen aan het lachen brengen?

FREIJA : Ik weet het niet, majesteit. Ik heb nooit iets anders geprobeerd.

LORRE : Kan je met kinderen om?

FREIJA : O ja, Sire! Spelletjes doen als... zakdoekje leggen enne... Mens, erger je niet... En liedjes zingen van kabouter Plop.

LORRE : (*knikt monkelend*) Kabouter Plop? Mmm!... Niet slecht!

FREIJA : En dansen...

LORRE : Dansen? Mijn kinderen zijn een beetje... lui, vrees ik. Je zal ze moeten aanporren om mee te doen.

SECRETARIS : (*binnen*) Majesteit...!

LORRE : Noknok, secretaris! (*doet tegen: kloppen*)

SECRETARIS : Ooo!... Neemt u mij niet kwalijk... (*Haastig terug naar deur, klopt en binnen*) De prinsessen, weet je wel...

LORRE : Binnen!

SECRETARIS : (*zwijgend achterwaarts naar deur*) Ooo!... Neem me niet kwalijk! De prinsessen komen eraan, majesteit.

LORRE : Laat ze dan komen, secretaris! Of ga je hen ook aan de deur laten staan? Stuur ze binnen! Daarna mag je beschikken.

SECRETARIS : Ik stuur ze binnen, majesteit! (*loert om hoekje*) Hunne hoogheden prinses Charlotte en prinses Liselotte.

(*Prinsessen op, secretaris af.*)